

Vallankumouksrunoja ja vapaa-aalleisia lauluja II

Rasputinin ylistysvirsi
Profeetta Mooses
Sodan haamut

y. m.

Kirjoittanut
Lauri Leivo

Jälkipainos kielletään

Kustantaja David Leivo, Helsinki, Itä Viertolie 4
Sarjaa jatketaan.

Hinta 25 p:ää.

Yhä vieläkö verta?

1. Yhä vieläkö verta nyt huutaa maa,
kun on murrettu murhaajavalta?
Yhä vieläkö kauvoja katkaistaan,
yhä vieläkö tykkejä lauaistaan,
kun on päästy jo orjuuden alta?
2. Yhä vieläkö miekoissa miehet käy,
kun on vallassa vapaustunto?
Yhä vieläkö veriset viettää näyt,
yhä vieläkö pistimet hyökkään käy,
siis siinäkö sielumme kunto?
3. Tämä vapaus verellä ostettiin,
kun he veljemme surmaan survoi.
Vaan silloinpa aseemme nostettiin,
vaan silloinpa niille me kostettiin,
kun koirina eessämme ulvoi.
4. Ei tahdottu verta me värjäävää,
kun me rauhaa ja leipää luotiin.
Ei surmattu armoa kerjäävää,
vaan hilliten petoa hännäävää,
me turvaannuttihin luotiin.
5. Siis miksikä verta nyt vaanisimme,
kun meillä on määräys voima?
Miks' veljiä murhaan vaatisimme
ja valtaus tuumia laatisimme,
siis siinäkö orpojen hoiva?
6. Jos miekalla rauhaa voitamme,
niin lisäämme sydämmen jäätä.
Ja jos saalista ryöstää koitamme,
niin verellä kasteeksi voidamme,
vaan vapaus lapsemme päätä.
7. Miten silloin lapsemme miehistyy,
tämä vapaus veressä uiden?
Hän saaliin saantiinko mielistyy
ja äitinsä oppia hyljeksyy,
vaan seurassa raatojen, luiden?

8. Ei veljet, jo verta nyt riittää saa,
on jo ehtynyt kansojen suoni.
Vaan ruunuja käydään me kukistamaan,
oma olkoon kullakin syntymämaa,
pois' jääköön jo valtaus juoni.
9. Uusi maailma me luomaan ryhdytään,
kun on sortajat vallasta syösty.
Me kansoihin veljinä yhdytään
ja paljoo silloin me pystytään,
uusi onni on taistomme hyöty.

Sodan haamut.

1. Kun kerran jo koittavi aamu
meille sorrosta vapauteen,
niin miksikä hirveät haamut
meitä johtavi sokeuteen.
He kiihoittaa meitä murhiin
sekä sotihin kauheisiin,
ja valtaushimonsa turhiin
vaan kätkevät lauseisiin.
2. »On vaarassa vapautemme»,
he korviimme kuiskuttaa,
»sekä onnemme, ylpeytemme,
myös armahin syntymämaa».
Vapautemme tahtoo he nuoren
verivirroilla myrkyttää,
sekä saaliin valtaus juonen
hälle ohjeeksi tyrkyttää.
3. He luonamme veljen kättä
lyö vaatteissa lampaiden,
vaan jäisikö näkemättä
veri raateluhampaiden.
Oi veljet, te älkää heidän
vaan uskoko valheisiin,
on vapaus lapsemme meidän,
jota tahtoo he kahleisiin.

4. Mihin jäisivät aattemme suuret
joista vuosia laulettiin,
mihin vapaus toimmemme juuret,
josta paljo jo toivottiin.

Saa miekalla miekan rauhan
vaan viha jää sydämiin,
ei voimalla tappeluraudan
sydän heltyne kyyneliin.

5. Aina ylpeys jäljestä voiton
ja röyhkeys seurassaan,
kans' isänmaan laulujen soiton
käy voitosta veisaamaan.

Olis' vapaus silloin narri,
mitä rauhasta aatellakaan
vaan ylpeä »sankari»-parvi
kävis saalista raatelemaan.

6. Sotapäivän on tullut jo ehto,
kuka verta nyt vuodattais
ja vapaus lapsemme kehtoon
verivirtoihin hukuttais?

Pois jääköön jo ylpeys isänmaan,
on maailma jo yhteinen,
nyt kansojen veljien keskenään,
eikä enää sortajien.

Rasputiinin ylistysvirsi.

1. Rasputiin, hän meille näytti
kuinka valtaa hankitaan
apunaan hän naista käytti
joka vallat valjastaa.
Nikolaikin keisarina
vaan oli »nimileimasina»
vallassa vaan Rasputiin.

2. Rasputiinin riemulaulu
kuului joka kapakasta,
vaikka »Nikun» naamataulu
keisaria kuvaamassa,

oli joka seinän yllä,
siinä keisaria kyllä,
vallassa vaan Rasputiin.

3. Rasputiinin määräykset
kaikki vahvistuksen sai,
virkaherrain nimitykset
sekä uudet uskot, lait,
naisen kautta kun ne sääntyi
keisarille hyväks' kääntyi,
palkkiot sai Rasputiin.

4. Rasputiin ja keisarinna
liiton teki keskenään,
kaiket öitä paitasilla
rukoilivat yhtenään
ja toisinaanpa kuului kuoro:
»nyt on tullut lihan vuoro»,
pyhimys suuri oli Rasputiin.

5. Rasputiin jos mitä tahtoi
kaikki kieltämättä sai,
naista jos vaan silmiin katsoi
niin jo kohta hänet nai,
syrjään siirtyi kuudes käsky
riemuitkaa vaan, siinä läksy,
jonka neuvoi Rasputiin.

6. Rasputiinin surmas luoti
vihdoin viha ruhtinain,
mutta vaikka ruumis kuoli
henki piti vallan vain.
Henki siirtyi Protopopoffiin,
voima neiti Vyruboviin
nousi hengen Rasputiin.

7. Protopopoffi jeesuksia
alkoi kohta näkemään,
tsaarin luona ristuksia
liikuskeli yhtenään.
Myrkyt sekä uhrisuitsut,

ruplat sekä kuularuiskut
vaati hengen Rasputiin.

Proffeetta Mooses.

1. Mooses oli herran pyhä proffeetta,
kun Niilinvirran oli löytölapsia.
Hän Faaraolle pääsi ottopojaksi,
sen tyttärelle tuli lempilapseksi.
Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa!
Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa!
Hän Faaraolle pääsi ottopojaksi
sen tyttärelle tuli lempilapseksi.
2. Vaan kohta kun tuo Mooses kasvoi suureksi
hän järjeltänsä tuli ylen viisaaksi.
Hän Israelin jumalilla uskotteli
ja Faaraota kärmehillä peljätteli.
;: Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa!;:
Hän Israelin jumalilla j.n.e.
3. Ja kun Mooses sai sen Israelin uskomaan,
niin houkutteli Egyptistä karkaamaan.
Mutt' hopiat ja kullat he mukaanansa vei
ja senpä jälkeen Egyptissä nähty heitä ei.
;: Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa!;:
Mutt' hopiat ja kullat j.n.e.
4. Vaan Faarao kun pakoretken huomasi,
niin takaa-ajon kauhian hän toimitti.
Mutt' hietapilvet oli heille esteenä,
kun tuuteneet he myrskyn eivät enteitä.
;: Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa!;:
Mutt' hietapilvet oli j.n.e.
5. Ja kun kansa saapui Punaiselle merelle,
niin ottivat he Moosesparan kireelle.
Vaan Mooses tiesi pakoveden virtaavan
ja Israeli astu meren pohjaa vaan
;: Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa!;:
Vaan Mooses tiesi pakoveden j.n.e.

6. Mutt' Faaraon vaunut ne »ronglaili»
ja pyörät niistä ympärille sinkoili.

Vaan Mooses yli Israelin johdatti,
ja Faaraon se tulvavesi hukutti.

∴ Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa! ∴

Vaan Mooses yli Israelin j.n.e.

7. Ja kun kansalt' alkoi ruokavarat puuttumaan
niin Mooses neuvoi peltopyitä ampumaan.

Ja leiväksi he löysi tuota mannakasvia,
kun tavatahan itämailla sienikautena.

∴ Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa! ∴

Ja leiväksi he löysi tuota j.n.e.

8. Mutt' juomavesi kansalta kun alkoi loppua
niin Moosekselle siitä tuli paljo hoppua.

Kun kansa alkoi pitämähän napinaa,
niin Mooses pelkäs kauhiasti kapinaa.

∴ Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa! ∴

Kun kansa alkoi pitämähän j.n.e.

9. Nyt Mooses alkoi koputella vuoria.
ja etsiskellä niistä vesisuonia.

Hän vesijohdot kalliohon »reivaili»

ja kansallensa juomavettä veivaili

∴ Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa! ∴

Hän vesijohdot kalliohon j.n.e.

10. Ja kun kansa tuli synkkään korpehen,
niin Mooses kiipes' korkialle vuorelle.

Hän alkoi siellä viivyskellä aikoja

ja valmistella kauhioita taikoja.

∴ Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa! ∴

Hän alkoi siellä viivyskellä j.n.e.

11. Ja kun ukonilma alkoi pauhaamaan,
niin Mooses pani säkkipillit laulamaan

vaan itse Mooses vuorella savun seassa,

julisteli kansallensa käskysanoja,

∴ Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa! ∴

Vaan itse Mooses vuorella j.n.e.

13. Nyt kansa luuli kuolevansa kauhusta,
kun ukon tuli välähteli sauhusta.

Pelvosta he vaipui aivan horrokseen
ja lupasivat luottavansa Moosekseen.

;; Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa!;;

Pelvosta he vaipui aivan j.n.e.

14. Nyt Mooses oli tyytyväinen voittoonsa
ja vuorelle hän jäikin hoviloistoonsa.

Hän alkoi siellä teettämähän kivitauluja
ja lyöttämähän niihin käskysanan lauluja.

;; Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa!;;

Hän alkoi siellä teettämähän j.n.e.

15. Ja Mooseksella veli oli Aaroni,
joll' oli hyvä kultasepän taitokin.

Hän kansalta nyt kullan kaiken viekötti
ja kultaiseksi vasikaksi valmistel

;; Oi Mooses! Oi Aaron! Hallelujaa!;;

Hän kansalta nyt kullan j.n.e.

16. Ja kun Mooses tuli vuorelta tauluineen,
niin kansansa hän tapas' riemulauluineen.

Ja keskellänsä heillä oli kultavasikka
näin mainiosti luonnistui nyt hänen juonensa.

;; Oi Mooses! Oi Aaron! Hallelujaa!;;

Ja keskellä heillä oli j.n.e.

17. Hän sirpaleiksi taulunsa nyt paiskasi
ja kultavasikan kainaloonsa kahmaisi.

Sen polttavansa ilmoitti hän tulella,
näin kansaa veti rohkeasti huulesta.

;; Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa!;;

Sen polttavansa ilmoitti hän j.n.e.

18. Ja kohta sitte Mooses jätti toimensa,
kun kulta hyvin korvas' hänen vaivansa.

Hän Josualle jätti virkapaikkansa

ja aarteinensa hiipi hiljaa matkaansa.

Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa!

Oi Mooses! Oi Mooses! Hallelujaa!

Hän Josualle jätti virkapaikkansa

ja aarteinensa hiipi hiljaa matkaansa.